

Coses que passen

JOSEP ANTON

Rosell
PujolPitjor que un
crim, és un
error

No es tracta de dir el que es vol escoltar, sinó d'oferir un projecte polític i coherent, que respongui a les necessitats i preocupacions dels ciutadans i generi complicitat, molt més enllà de les fronteres populistes. Aquesta és l'obligació que haurien de tenir els *pares de la Pàtria*, dit en llenguatge constitucional andorrà: consellers. Però aquesta obligació és devotament manipulada a esquenes dels ciutadans que van despositar la confiança en unes persones que tenien que vetllar pels seus interessos.

Davant de la responsabilitat col·lectiva s'ha enfrontat la sectorial, i en alguns casos fins i tot particularment la privada. No vam votar als consellers perquè ens presentessin cada dia el circ de la baralla parlamentària. Per a aquesta feina ja tenim prou amb les tertúlies. La vida

Si la legislatura acaba, com sembla, a molts consellers els hi ha de caure la cara de vergonya

parlamentària és defensar la legitimitat, però dins de les pròpies legitimitats que marca la Constitució. Es pot provocar una moció de censura amb els mateixos drets que el cap de Govern és l'únic que pot convocar les eleccions. Saber racionalitzar aquestes prerrogatives és la responsabilitat de cadascú en particular i de la classe política en general. Perquè l'autèntica moció de censura la donarà legitimament el poble. Si la legislatura acaba, com tot sembla indicar, a molts consellers els hi ha de caure la cara de vergonya al dir *no* al què en el seu moment va ser *sí*, a no solucionar sinó complicar, a mantenir-se enrocats davant de moments que reclamen una obertura total que si no la fem ara nosaltres, ens vindrà imposada per la realitat del moment. Tenim masses experiències en aquest sentit com per tornar a caure en el mateix error.

Demandar responsabilitat comença a ser difícil. Si no ho podem aconseguir, almenys que no es vanagloriïn els consellers d'haver treballat. ¿En què?. El balanç l'ha de poder presentar cadascú i el ciutadà veurà la realitat i els resultats de cada postura. Castigar a la ciutadania pels pecats polítics dels nostres representants és pitjor que un crim, és un gran error. ≡